

Köszönet a környei segítőknek

A Környi Segítő Szolgálat munkatársait köszöntötte és részesítette jutalomban november 11-én Beke László polgármester. A szolgálat 2008 júliusa óta a Tatabányai Járási Egyesített Szociális Intézmény fenntartásában működik, ám a környei önkormányzat azóta is folyamatosan kiemelt figyelmet fordít a szociális gondozók munkakörülményeire, tevékenységük elismerésére.

A közösség, a társadalom megbecsülésének jeleként ünneplik világszerte november 12-én a Szociális Munka Napját. A javaslat a Szociális Munkások Nemzetközi Szervezetétől származik, Magyarországon az országgyűlés 1999-ben hozott erről határozatot, és azóta ehhez a naphoz kapcsolódóan ország-szerte megemlékeznek a szociális ellátásban dolgozók áldozatos munkájáról.

A Környi Segítő Szolgálat munkatársai számára a falubeliek és az önkormányzat nevében fejezte ki köszönetét a Beke László polgármester, aki kiemelte: bár a község nem tartozik a hátrányos helyzetű települések közé, a faluban is élnek ellátásra, segítségre szoruló emberek, akik mindig számíthatnak a szolgálat szívvel, lélekkel végzett munkájára. Mindemellett a gondozók nem csupán velük ápol-

nak személyes, jó kapcsolatot, hanem intézményi szinten a terület-hoz kapcsolódó szervezetekkel, személyekkel, mint a Vöröskereszt, háziorvosok, polgármesteri hivatal, gyermekvédelem, iskola, óvoda. Ez pedig elengedhetetlen feltétele a színvonalas szociális feladatellátásnak – fogalmazott a polgármester, s a virágok és pénzjutalom átadása előtt azért is köszönetét fejezte ki, amiért a kollektíva a község rendezvényeinek is aktív segítője. Az első hívó szóra érkeznek, s öröm látni, hogy ezeket a feladatokat is szeretettel, örömmel látják el: legyen az például lángos sütés a majálison, forralt bor, tea készítése, osztása Advent első vasárnapján, gulyásosztás a nagyobb rendezvényeken – hangzott el a méltatásban.

A faluban szociális érkeztetésben több mint 120 személy részesül, az érintettek

többsége – köztük külterületeken élők is – kéri a házhozszállítást. Az idősek nappali klubjának jelenleg 27 tagja van, az öt szociális gondozó, ápoló mellettük, valamint az étkeztetési feladatok ellátása mellett kilenc embernek nyújt napi segítséget a házi gondozás keretein belül a fürdéshez, borotválkozáshoz, hajvágáshoz, a ruhane-műk tisztántartáshoz, végzik a takarítást, bevásárlást, s mindazon segítő tevékenységet, amelyek az egyedül élő, elesett emberek életkörülményeinek jobbítását eredményezik.

Vigyázat, egy hét alatt két betörést is elkövettek a faluban

Egyetlen hét alatt két betörést követtek el a faluban november közepén. Az elsőt a Váci Mihály, a másodikat a Beloiannis utcában, gyakorlatilag fényes nappal. Az esetekre a második betörés sértettje hívta fel a figyelmet.

A neve elhallgatását kérő sértett elmondta, hogy november 12-én, szombaton 12 és 19 óra között nem tartózkodtak otthon, a betörést ekkor követte el az ismeretlen elkövető, vagy elkövetők. Azt, hogy a héten nem az ő családjuk volt az első áldozat Környén, a

rendőröktől tudta meg. Sokszor, számos fórumon elhangzott, hogy milyen módszerekkel, eszközökkel védhetjük meg értékeinket, otthonunkat, azonban sokan úgy gondolják, hogy ők nem válhatnak áldozattá. Így hitte a sértett is, aki most saját példáját kívánja mások elé állítani, hiszen – mint mondta – szerencsére a betörők nem távoztak jelentős értékekkel, de az okozott károk helyreállítása, például a felfeszített teraszajtó cseréje, már nagyobb összegre rúg, arról nem szólva, hogy nem maradt szekrény, fiók felforgatatlannul... Borzalmas látvány a ruháinkat, a szeretett

tárgyainkat, fényképeinket, emlékeinket szanaszét szórva látni.

Nagyjából két esztendeje egy Környén tartott bűnmegelőzési tájékoztató az is elhangzott, hogy a betörő a jó biztonságtechnikai berendezések mellett a figyelő szomszédot utálja a legjobban. Vigyázunk tehát értékeinkre, s legyünk éberek. Ne restelljük megkérdezni a gyanús idegent, hogy kit keres, ne nézzük tétlenül, ha szokatlan, furcsa mozgást látunk a szomszédban. És bízunk benne, hogy a környezetünkben élők is ugyanilyen gyanakvók lesznek.

„Hitemet a sarjadó fű vallja...”

A szabadságharc áldozatai között Puskás Sándorra is emlékeztek október 23-án Környebányán és Környén, az ünnepségre Puskás Katalin, az 1956-ban elhunyt fiatal ember húga is ellátogatott.

A 22 esztendő Környebányai Puskás Sándor ötödéves orvostanhallgató volt, s feltehető, hogy sebesültmentés közben érte halálos lövés este fél 9 és fél 10 között. A körülmények ma sem tisztázottak. Lukonits Ottóné, Katalin emlékeiben azonban még ma is kristálytisztán és kitörölhetetlenül élnek a percek, amikor 24-én reggel hiába hívta bátyját telefonon, a lélek tagadását a halálhír hallatán, majd testvére azonosításakor. Ő hazaindult Környebányára, de közben szüleit is értesítették a Klinikáról, akik viszont Budapestre indultak. Egy hétig nem hallottak egymásról. Ő szüleitől nem tudta, hogy élnek-e még, és édesanyja és édesapja is kétségek között hánykódott: vajon mindkét gyermeküket elveszítették?...

Puskás Sándor emlékére a forradalom fél évszázados évfordulóján tardosi vöröskő tömbből emlékművet állítottak, melyen márványtábla tiszteleg mártírhalála előtt. Egy évtizede ezen a helyen rója le az emlékező közösség a hősök előtti tiszteletét.

Hazánk hányatott XX. századi történelmének köszönhetően évtizedekig ő is azok közé a névtelen hősök közé tartozott, akik nem kapták meg az őket megillető elismerést, tiszteletet, sőt sokszor megbélyegezték őket – hangzott el Beke László polgármester beszédében, majd a környebányai fiatalok, felnőttek ünnepi műsorát követően az emlékműnél Lukonits Ottóné, Beke László, Svétecz László képviselő és a jelenlévők helyezték el a kegyelet virágait.

Az 1956-os forradalom és szabadságharc kezdetének, valamint a Magyar

Köztársaság 1989. évi kikiáltásának napja alkalmából rendezett ünnepség a környei református templomban folytatódott, ahol Vas Lajos atya és Nagy Péter református tiszteletes tartott ökumenikus istentiszteletet.

A megemlékezés újabb helyszínén, a Művelődési Házban Beke László idézte fel az eseményeket: 1956 októberében a szabadság lángja először a műegyetemista fiatalok szívében gyulladt meg, majd Budapest, később pedig az egész ország csatlakozott hozzájuk. Magyarország a második világháború után az újra felosztott világban elsőként nyilvánította ki, hogy ez a létrehozott rendszer, a diktatúra bármilyen formája elfogadhatatlan, életképtelen. A forradalom elemi erővel sópört végig az ország és néhány nap után úgy gondolták Magyarország polgárai, hogy győztek, sikerült megteremteniük egy sokkal igazságosabb politikai rendszer alapjait. De tévedtek, hiszen hamis ígéreteket kaptak, a vezetőiket csapdába csalták, és amíg a győztes forradalom miatti nyugalom jellemezte az országot, a háttérben már a megtorlást és a szovjet ellencsapást készítették elő. A polgármester emlékező beszédének végén hangsúlyozta: gondoskodnunk kell arról, hogy a jelen és jövő nemzedékei méltóképp emlékezhessenek a forradalomról és a szabadságharcról, hogy szívükben tovább vigyék a szabadság lángját, és az úgy világítson, hogy a zsarnokság árnyéka örökre elkerülje hazánkat.

Mintha csak a zárógondolatra „felelték volna” ünnepi műsorukkal környei gyerekek, fiatalok, akik Eisenbart Győzőné dramaturgiájában és felkészítésében a „Hitemet a sarjadó fű vallja” című előadással igazolták: szívükben világítva őrzik a hősök tiszteletét, a szabadság lángját. A darabban egy nagypapa sárguló naplóját lapozták fel: benne elsőként az

1956. október 6-ai bejegyzést, folytatva a forradalmi eseményekkel, Nagy Imre kormányalakításával, a disszidáló barátok elbúcsúztatásával, a romeltakarítással, s a november 25-én kelt sorokkal: zászlómmal, naplómmal, néhány könyvvel és egy váltás ruhával menekülök. Az országot megszállták, a haza első embere áruló. Életre szóló történelmi leckével itt ülök egy árokparton, várva a következményeket...

A megemlékezés zárásaként az egybegyűltek a Kegyeleti Parkba vonultak, ahol elsőként Lukonits Ottóné, Beke László polgármester és Pákozdi Ferenc alpolgármester, Tardoskadd képviselő Tóth Marian polgármester és Csanda József önkormányzati képviselő helyezte el az örök emlékező virágait, majd a német nemzetiségi önkormányzat, a pártok, a Történelmi Vitézi Rend, civil szervezetek, az általános iskola diákönkormányzatának képviselői és a megjelentek hajtottak fejet, s lobbantották lánggra a kegyelet mécseseit.

Köszönet a méltó ünnepi környebányai műsorért Bolemányi Magdolnának, Badó Szilviának, Szénási Edinának, Szénási Csillának, Borsodi Ferencnének, Beck Enikőnek, Bozó Kucskár Anikónak, Horváth Sándornénak, Fehér Lászlónak és Lukácsi Margitnak. Köszönet a Környén méltán vastapsot érdemlő előadásért Eisenbart Győzőnének, Balaskó Rékának, Bartis Gábornak, Csáki Dorottynak, Hartmann Viviennek, Horváth Patriknak, Németh Ákosnak, Pankotai Melindának, Péter Bálintnak, Skrinyár Zsófiának, Szabó Karinának, Tisch Andrásnak, Turán Ineznek, Valakovics Dominiknak, Varga Pannának és Vanya Balázsnek.

Hányszor, de hányszor hallottam, hogy nyílik a kertkapu és jön haza...

Puskás Katalin szinte minden esztendőben ellátogat október 23-án Környebányára, s a helyiekkel együtt hajt fejet a hősök előtt. Az idei alkalom volt azonban az első, amikor felidézte a hat évtizeddel ezelőtti történeteket. A kérdésre, hogy eddig miért burkolózott hallgatásba, kérdéssel felelt: Őn élt már a Kádár korszak idejében? Nem kedvelték az 56-os halottakat. Senkit nem akartam bajba keverni. Nem sok kellett akkor, hogy „kellemetlen” helyzetbe kerüljön bárki... hogy szépen fejezzem ki magam...

Az idős hölgy úgy emlékszik, érezhető volt, hogy valami történik az országban, de őt lekötötték a családi gondok. Édesanyja súlyos betegen hol kórházban feküdt, hol otthon. Ő harmadéves, bátyja ötödéves hallgató volt, egymástól távoli kollégiumokban Budapest két végén.

Utójára 1956. október 21-én látta élve Sándort: pénteken mentem haza, ő szombaton, s azon a vasárnapon megtartottuk a leendő férjemmel az eljegyzést. A bátyámnak ez volt az utolsó otthonléte. Akkor nem gondoltuk volna, ha kimegy a kertkapun és becsukja, ez lesz az utolsó. Hányszor, de hányszor hallottam, hogy nyílik a kertkapu és jön haza...

Volt előjele, hogy történni fog valami?

23-án az előadások végétével hallottam, hogy mennek a tüntetésre, aztán azt is hallottam, hogy betiltották, aztán végül is mégiscsak volt, de én nem voltam ott, így erről nem is tudok beszélni.

Mikor szerzett tudomást arról, hogy mi történt a testvérel?

Az nagyon keserves volt. 24-én reggel még működött a telefon és hívtam a kollégiumot, hogy a Sanyival akarok beszélni. Mérges voltam, hogy nem hív, hiszen mindig szokott: megvagy, nincs semmi baj, rendben vagy, mit csinálsz? Mindig beszéltünk. S aznap nem hívtam. Gondoltam, felhívom. Csengett, csengett, senki nem vette fel. Még mérgesebb lettem, hogyhogyan nem veszik fel? Utólag tudtam meg, hogy tulajdonképpen körbeállta az évfolyam a telefont, csak senkinek nem volt bátorsága felvenni, mert sejtették, hogy én leszek. Végül a Német Jancsi, egy tatabányai csoporttársa felvette. Mondtam, hogy a Sanyit keresem, küldd a telefonhoz. Csend. Megint mondom: küldjed a telefonhoz Sanyit. Csend. Akkor már tényleg erőlyesen beleszóltam: „Sanyit keresem, hol van? Sanyi tegnap este meghalt. Jancsi, ne hülyéskedj, Sanyit küldd a telefonhoz. Mondom neked, Sanyit meghalt!” Én csak azt hajtogattam, hol van Sanyi, hol van Sanyi? Mondott valamit, hogy valamelyik klinikán, de nem értettem, melyiken. A klinika szó megragadt bennem, letettem a telefont, felvettem a kabátom, a többiek kérdezték, hová megyek ilyen zajjal? Megyek, megkeresem a bátyám – válaszoltam. Lementem az utcára, de a villamos már nem járt. A Tököli útról gyalog mentem

a Klinikáig, de azt már nem tudom, hogy a Baross, vagy a Mária utcán mentem végig. Kopogtam az első ajtón, dörömböltem, résnyre kinyílt, valaki elkapta a karom és berántott. Mondtam, kiti keresek, s elrányítottak a földszintre, hogy ott majd tájékoztatnak. Ez már gyanús volt. Egy hölgy ült az asztalnál, a másik vizsgálóasztalon sebesülteket kötözték, véres kötszerek voltak a földön, mindenki kapkodott, jövés-menés volt. Mondtam, hogy Puskás Sándort keresem. A nő klejtette a kezéből az íróeszközt, rám meredt, elsápadt, s latinul mondta, hogy akit keres, meghalt. Nem egészen értettem, mert én az iskolában nem tanultam latint, csak azokat a szavakat ismertem élettanból, anatómiából, amiket, mint kifejezést, meg kellett tanulni. Tehát nem érttem, ezért ismét megkérdeztem, hogy hol van, mert én vagyok a testvére. Felállt egy medika, akit arról valamelyest ismertem. Megfogta a karom, kimentünk a hátsó kijáraton, át a kerteken, beléptünk egy épületbe, de én még mindig nem hittem, hogy meghalt. A lépcső mögött volt egy helyiség, kinyitotta az ajtót, s csak ennyit mondott: itt van a bátyja. Akkor láttam a bátyám. A bal arcán egy furcsa kékes, szürkés, mint a kisujjam, akkora lyuk volt. Holt fehér. Nem lehet azt elmondani, hogy mi éreztem... Aztán valahogy visszakerültem az utcára. Már akkor láttam sok mindent: halottakat... emberek teherautóra csak úgy feltéve. Nagyon megrázó látvány volt. Halott emberek munkaruhában, feldobva. És ők már nem élnek. Borzasztó volt.

A klinikáról végül nem engedtek elindulni gyalog a kollégiumba, s ott adtak helyet addig, amíg nem jött értem a vőlegényem. Vele mentünk gyalog Kelenföldre, s utaztam haza a szüleimhez, de őket már nem találtam itthon, mert közben kaptak egy táviratot az egyetemi sporttanszéktől. Megtalálták a bátyám zsebében az egyik levelem, s arról megtudták a környebányai címet. A táviratban azt írták a szüleimnek, hogy súlyos baleset érte a fiúkat, ha tudnak, jöjjenek. Következett egy hét, amikor ők nem tudták azt, hogy én élek, hogy hazaértem, csak azt tudták, hogy a vőlegényem elkísért és feltett a vonatra. Én meg hazajöttem Tatabányára, hazagyalogoltam, itthon meg én nem találtam a szüleimet. Egy hétig nem tudtunk egymásról. Nem tudtam, hogy egy halott

van a családban, vagy három? A szüleim pedig nem tudták, hogy egy gyereket veszítették el, vagy mindkettőt?

Én ez idő alatt próbáltam Tatabányán mindent megmozgatni, hogy autót találjak, ami felvisz Pestre. A tisztí kaszinóban volt a talán forradalmi központnak neveztek, de ebben nem vagyok biztos. Oda mentünk be, amikor édesapám haza tudott jönni egy mozdollyal. Végül ott kaptam egy autót sofőrrel. S engem azóta is nagyon bánt, hogy sem annak az embernek a nevét, aki megadta ezt az autót, sem a sofőrnek a nevét nem tudom.

November 12-én temettük el a bátyám. Amikor az édesanyám is meglátta a Farkasréten felravatalozva, odaszólt nekem, hogy igen, ő Sanyi. Mert én abban ringattam magam, hogy talán rosszul láttam, nem is a bátyám, valaki más, csak hasonlít rá...

Hazahozatni nem volt pénzünk. S abban az össze-vissza világban az volt a csoda, hogy megtaláltuk, és el tudtuk temetni. Ennek is egy külön története van. A vőlegényem is látni akarta, hogy meggyőződjön, valóban az én bátyám halt meg. Akkor újra megmutatták, s akkor már nem csak egyedül volt abban a helyiségben, hanem egy orosz katona is volt, és más halottak. És ahogy lementünk, a kísérő meglökte Sanyi lábát. Ez nekem annyira rosszul esett, hogy elkezdtem kiabálni. Két férfi próbált kiferelni, a főlépcsőn jött le egy jól öltözött, 50-60 év körüli férfi, s megkérdezte, hogy mi ez a kiabálás, mi történt? A portás mondta, hogy a hölgy megtalálta a bátyját, rosszul lett. A férfi odajött hozzám, kezét fogott, bemutatkozott, hogy ő az intézmény igazgatója, ismerte a bátyámat, nagyon szerette, nagyon rendes fiú volt, és nyugodjak meg, ő gondoskodik róla, meg fogom kapni, s el fogom temetni. És róla sem tudom a mai napig, hogy hívták. Egyiknek sem tudtam megköszönni...

Azt honnan tudták meg, hogy sebesültmentés közben hunyt el?

Nézzé, én azt megéltem, amit eddig elmondtam. Láttam. Erről tudok beszélni. De a halálának a körülményeit: hol, mikor, miért, hogyan? Ezt attól kell megkérdezni, aki ott volt. Én nem voltam ott.

Akkor lehet, hogy feltételezés?

Mindenki, aki valamit is mondott, nyilván úgy mondta, hogy ő úgy tudja. De én csak azt tudom mondani, amit megéltem, amit láttam.

Hatvan év elteltével meg lehet bocsájtani annak az ismeretlennek, akinek a kezében eldördült a fegyver?

Nézzé. Elvileg igen. De azt, hogy ha találkoznék vele és megbizonyosodnék, hogy ő volt, hogy akkor mit tennék, azt nem tudom. Akkor tudná az ember, ha átéli. Persze, mondhatnám most, hogy megbocsátok, hiszen lehet, hogy ő parancsra tette, s anyni kifejezés van... de elfelejteni soha nem lehet...

Vegye-Vigye: egy kislány babakocsira gyűjtött

Csalódnuk kellett azoknak az anyukáknak, apukáknak, akik az elfelt napokban – látva, hogy a gyerekek otthon lelkesen kiválogatják a már nem használt játékaikat, csecsebecséiket – azt gondolták: az általános iskola már hagyományos Vegye-Vigye vására után több hely lesz a fiókban, polcokon. A fiúk, lányok ugyanis hoztak is, vittek is – volt, aki többet vitt, mint hozott...

A jeles Mihály és Vendel őszi vásározó napokhoz kapcsolódóan László Márta, a Kisfaludy Mihály Általános Iskola és Alapfokú Művészeti Iskola néptánc-pedagógusa több mint két évtizede indította útjára a „vegye-vigye” vásárt, amely péntek délután várta a gyerkőcöket.

Itt a zsákbamacska! Megér ez kétszázat! Nem? Jó, odaadom ötvenért! Mint az igazi „kofák” hívták fel magukra és portékáikra a figyelmet és alkudoztak a gyerekek, időn-

ként pedig rázogattak egyet a kasszán, hátha a pénz csörgése még több érmét vonz magához. Volt, aki semmit sem bízott a véletlenre: nagycímletű papírpénzzel „mágiázott”, hogy mielőbb és minél jobban teljen a persely. Az egyik kislány valószínű, hogy alaposan megtrikította a plüssállatka gyűjteményét otthon, s mint kiderült, alapos, önzetlen okkal. Az érdeklődő kérdésre elmondta, hogy ő bizony kocsiira gyűjt. De mint kiderült, anyunak és apunak babakocsira, merthogy érkeznek a kistestvér...

Egy másik kisfiú saját „könyveit” is megvételre kínálta, s mivel fő az optimizmus, az „Izgalmos busz utazás” címűből két kötetet is készített. A „Vegye-Vigye vásár” tehát

idén is remekül sikerült. Homlokráncolás jelezte, ha valaki némileg többet, vagy más cserét képzelt el a portékájáért, s szó szerint fülig szaladó mosoly, amikor a vevő olyan kincsre akadt, amire már régóta vágyott: legyen az kisautó, kisvonat, repülőgép, kártya, plüss állatka, mesekönyv, „ékszer”, vagy körömlakk...

Őszi szavalóverseny: a legkisebbeknél osztályfordulók is voltak

Évek óta hagyomány, hogy az 1956-os forradalom és szabadságharc hősei előtti tisztelgés jegyében őszi szavalóversenyt rendeznek a környei általános iskolában. Sajnos már az is hagyományosnak tekinthető, hogy a felsősök kisebb létszámban érkeznek a nemes megmérettetésre. Az idei verseny során 26 szavalat hangzott el az intézmény könyvtárában csütörtökön.

Osztályonként három gyermek jelentke-

zését várták Takácsné Eichardt Emma és Maticsné Szabó Kovács Ágnes szervezők, s örömteli, hogy az első és második évfolyamon osztályfordulókat is tartottak, mivel annyi kisfiú és kislány nevezett.

Ahogy a könnyek egymásba csöppennek, kanyargós patakká keverednek. A vers-sorok épp így viselkednek. Lecsöppenő szót hívja a másik. Egymásba tűnnek, félig, egészen. Aképpen növekednek, ahogy az alkonyat az égen – Károlyi Amy versével köszöntötte Maticsné Szabó Kovács Ágnes a gyerekeket, akik Kányádi Sándor, Bartos Erika, Osváth Erzsébet és Weöres Sándor művei közül választhatták

ki azt, amely a legközelebb áll a szívükhöz. A verseny előtti köszöntőjében a kicsiket s örömből, hogy az első és második évfolyamon osztályfordulókat is tartottak, mivel annyi kisfiú és kislány nevezett.

Közel egy óra alatt négy korosztályban 26 vers hangzott el a 19 alsó és 7 felső tagozatos diáktól: játékos, bájosan gyermeki, olykor nyelvtörő fordulatokban bővelkedő hosszabb-rövidebb versek, de komolyabb, amolyan igazán felnőtt alkotás előadására is volt példa. A zsűri külön értékelte az elsősöket és másodikosokat, a 3-4.

évfolyamot, valamint a felsősöket, s bizony eltartott kis ideig, mire megszületett a döntés. Eisenbart Győzőné elnök az eredmény kihirdetése előtt megköszönte gyerekeknek a szavataikkal okozott szívmengető perceket, s néhány tanácsot is megfogalmazott az ügyes versválasztás, helyes hangerő kapcsán, de legfőképpen azt kérte tőlük, hogy jövőre is találkozzanak, s addig barátaikat, osztálytársaikat is fertőzzék meg versszere- tetükkel.

Az elsősöknél Kakuk Róza vehette át az első helyezettnek járó ajándékot, második lett Nagy Báborka, harmadik Fűrő Csenge. A másodikosoknál az első helyezést Sztancsik Márton szerezte meg, mögötte végzett Zombai Réka másodikként, Fiala Zsófia harmadikként. A 3-4. osztályosok mezőnyében Kakuk Mihály szavalatát sorolta élre a zsűri, második lett Budai-Kurcz Eszter, harmadik Tóth-Fazekas Balázs. A felső tagozatosoknál Lopez Vega Hamka Emmának gratulált az elért első helyezéséhez Ráczné Wiszt Vilma mb. igazgató, a képzeletbeli dobogó második fokára Mosberger Tamás állhatott, harmadik lett Málnás Péter.

Vackor Gála tizenharmadszor

Hol volt, hol nem volt egyszer egy, a szívünknek nagyon kedves falu. Az itt élő emberek nagyon szerették a gyerekeket, ezért elhatározták, építenek számukra egy mesebeli palotát, ahol kedvükre játszhatnak egész nap, ameddig a szüleik dolgoznak. Ezt a helyet Vackor Óvodának nevezték el – egy igaz mese történetének a szálait is a köszöntőjébe szötte Nikáné Vadász Erzsébet intézményvezető a 13. Vackor Gálán.

A Művelődési Ház színházterme ezúttal is zsúfolásig megtelt, a szülők, nagyszülők, rokonok, barátok izgatottan várták, hogy végre a színpadra lépjen a szívük legdrágább kincse: gyermekük, unokájuk, testvérük.

A Vackor Óvoda és Bölcsőde első alkalommal 2004. november 19-én rendezett gálaműsort abból az alkalomból, hogy az intézményt elnevezték Kormos István verses meséjének főhőséről, a piszén pisze kölyökmackóról. Azóta vált hagyománnyá, hogy ebben az időszakban ünnepelnek, bemutatkoznak az apróságok, s ahogy az óvodavezető fogalmazott, az ott dolgozó felnőttek és az oda járó gyerekek kedves műsorral mondanak köszönetet azért, amiért három esztendeje az ország egyik legszebb és legjobban felszerelt intézménye lehet a környei.

Nikáné Vadász Erzsébet a képviselő-testület, a Környe Óvodás Gyermekéiért Alapítvány, valamint mindazok számára köszönetét fejezte ki, akik az alapítvány részére ajánlották fel 2015. évi személyi

jövedelemadójuk 1 százalékát, melyből 490 ezer forint érkezett a számlájukra. A rövid köszöntőt követte a pergő, színes gála, melyre idén is nagy lelkesedéssel készültek a gyermekek és nevelők. A kiscsoportosok csiga-bigákká változtak, a Napocska apróságai stílszerűen napsugaras műsorral készültek, míg a kis Katicák a naptárhoz igazodva Márton napi libás műsort adtak elő. A Ficánkák ezúttal békátáncot lejtettek, a Nyuszikák ropogós tűztáncot, míg a Süni nagycsoport szivárvány színű ernyővel, a Mary Poppins fülbemászó, legnépszerűbb betétdalára

előadott táncával feleltette a kinti esős, borongós őszi időt.

Bár láthatóan a kicsik is rendkívül élvezték a rivaldafényt, a vastapsot, azért az ő számukra nem titkoltan az a legvárta pillanat, amikor a produkciók után megérkezik a hatalmas torta. Ez idén sem volt másként, az apróságok élvezettel majszolták a születésnap desszertet, s még annak a kislánynak sem kellett csalódnia, aki már otthon jelezte anyukájának: ha nem csokis lesz a torta, ő bizony meg sem kóstolja...

(A gáláról készült fotók megtekinthetők a www.kornye.hu oldalon.)

Véradás: idén 215-en nyújtották karjukat Környén

Értő fülekre és érző szívekre talált Környén a Vöröskereszt kérése: a közelgő négynapos ünnep miatt a szervezet azzal fordult a donorokhoz, hogy minél többen vegyenek részt a faluban idén utolsó alkalommal szervezett véradáson.

Érkeztek is folyamatosan csütörtökön a Művelődési Házba, a tervezett 17.30-as „zárást” picit meg is kellett hosszabbítani: az öt óra alatt 58 véradó nyújtotta karját, falatozott a szokásosan ízetes vendéglátásból, s vehette át a Magyar Vöröskereszt extra ajándékát, egy-egy 10 000 forint értékű, utazásra fordítható vásárlási utalványt.

Környén minden esztendőben négy alkalommal várják a véradókat, a számuk összesítve évek óta meghaladja a kétszázat. 2015-ben 220, idén 215 név került fel a donorok listájára, természetesen van, akié többször is. Ebben az évben hat elsőalkalmas véradót köszöntöttek a faluban, s a remények szerint ők is rendszeresen visszatérők lesznek.

Környebányán a Múzeumbarátok Köre

A tatabányai Múzeumbarátok Köre tagjait látta vendégül október 19-én Svétecz László önkormányzati képviselő a környebányai Közösségi Házban, melynek falai között gondosan összeválogatott tárgyi emlékek idézik a bányászatot. Azt a szakmakultúrát, melynek a létét köszönheti a településrészes.

Az első csille tatabányai szén felszínre hozatalának 120, valamint Tatabánya várossá nyilvánításának 70 éves évfordulója alkalmából a 2016. december 23-án kezdődő és 2017. október 10-ig tartó időszak „Jó szerencsét! Emlékvé” lesz Tatabányán. Svétecz László azzal a nem titkolt szándékkal invitálta a Múzeumbarátok Köre tagjait Környebányára, hogy felhívja a figyelmet a bányászathoz kötődő szálakra, a hagyományaik, értékeik megőrzésére, hogy valamilyen módon, mint a járáshoz tartozó község, kapcsolódhassanak az emlékvé programjaihoz. A képviselő, aki maga is tagja a körnek, a Magyar Dalkör citeramuzsikás, énekes köszöntését követően mesélt a több mint száz esztendő gyökereiről, hiszen 1911. február 9-én Kör-

nye határában a felszíntől 2-3 méter mélységben jó minőségű barnaköszetet találtak, az első csille szenet február 11-én termelték ki. A bánya hamar felvirágzott, 1913-tól két lakótelep körvonalai bontakoztak ki, a tulajdonos lányairól elnevezett Hermina és Regina lakótelepeké. 1924-re már minden lakásba bevezették az áramot, a telep saját áramtermelő dinamóval, és a bánya nagyteljesítményű gőzgéppel rendelkezett. A környező parasztházakhoz képest az itteni lakások korszerűek voltak, több mint félezer embernek adott munkát a bánya, amely a gazdasági válság miatt 1930. augusztus 29-én zárta be. 1911 és 1930 között majdnem 1,4 millió tonna szenet termeltek ki Környebányán.

A vendégek érdeklődve hallgatták a múltidéző gondolatokat a fénykorról, a válságról, a II. világháború áldozatairól, az ötödéves orvostanhallgatóról, aki 1956-

ban, a forradalom estéjén sebesültnetés közben vesztette életét. Hallhattak a szenvedésről és a szegénységről is, amely összekovácsolta Környebánya lakóit. A kör tagjai végül úgy váltak el a házigazdától, hogy a látottak, hallottak alapján a lehetőségeikhez mérten támogatják, illetve javasolni fogják az emlékvé programjához való csatlakozást.

Köszönet a Környebányáért Alapítványnak a találkozóra készített vendégváró falatokért.

Kirándulás az Országházba

Emlékezetes, felejthetetlen budapesti kirándulásra vehettek részt Környéről közel ötvenen, hogy megtekintsék a törvényhozás szentélyét, Fazekas Marika és Kerecsényi József szervezésében.

Még az országközi látogatást megelőzően egy másfajta élmény felé kacsingatva látogatta meg a csoport a Szamos csokoládé múzeumot, cukrászdát, kávézót, ahol szabadjára engedhette mindenki ízlelőbimbóit, elcsodálkozhattak a szebbnél szebb cukrászati remekekben, láthatták a működő műhelyben a csokoládéöntést, marcipánkészítést, és mintegy előzetesként megpillanthatták a koronázási ékszereket is, igaz marcipánból.

A csupacsoki varázslat után várakozással teli izgalommal léptek be az Országház épületébe; azok, akik már látták azért, hogy ismét megcsodálják ezt a páratlan

építészeti remeket, akik pedig még nem jártak ott, elámulhassanak a mindattól, ami kívül s belül fogadta őket. Tárlatvezetés során nagyon sok érdekességet, ismeretet szerezhettek a résztvevők az Országház építéséről, díszítéseiről, építészeti jellegéről, betekintheztek a törvényhozás termeibe, és meghatottan sétálhattak a folyosókon, elgondolkodván, hogy a történelem során hány- és hány nagyság járt ugyanott. Fel-emelő érzés volt megpillantani a Parlament kupolatermében elhelyezett nemzeti ereklyét, a koronát, a jogart, az országalmát.

A maga nemében páratlanul szép épületet méltán sorolják a világ legszebb parlamenti épületei közé. 2011-ben a Világörökség részének választották. Falai között felbecsülhetetlen muzeális és építészeti remek sokasága található. Nem kevesebb, mint 17 éven át építették az 1902-ben átadott, Steindl Imre által megálmodott Házat,

melynek költségvetése 18 millió korona volt, végül is 37 millió koronába került. Magyar mesteremberek dolgoztak rajta magyar alapanyagból, nem spórolván azokkal. A díszítésre 22-23 karátos aranyat használtak fel közel 40 kilogrammot. Az Országház méretei is tiszteletet parancsolóak, hiszen a Dunával párhuzamos épületszárny 268 méter hosszúságú. A sors fintora, hogy Steindl Imre már nem érthette meg az ünnepélyes átadást, hiszen a felavatás előtt 5 héttel költözött az égi építészek közé. Ennyi szépséget hirtelenjében be sem tud fogadni az ember, de bizonyára, akármilyen formában látja viszont a későbbiekben, Tv-ben, filmben, parlamenti ülés keretében, másként gondol rá.

Elmondható, hogy különlegesen szép, élményekkel teli napot tölthettek el a fővárosban mindazok, akik erre a kirándulásra vállalkoztak.

Varga Katalin

Hálás köszönet!

A Környei Hírhozó legutóbbi számát lapozgatók egy kéréssel is találkozhattak. Láng Éva a nyáron már beszámolt egy kis moldvai csángó gyereksapat környei látogatásáról, s az októberi újságban tovább mesélte a történetet.

Csupán csak pár gondolat az írásból: ezek a gyermekek, akik nálunk jártak, Környétől 1000 kilométer távolságra, festői szép vidéken élnek, túl a Kárpátok hegyvonulatán. Ez a vidék 1920 előtt sem tartozott Magyarországhoz.

Az itt élő emberek őseinek nagy része Mária Terézia idejében menekült el hazájából, Erdélyből. Több száz éve élnek egy román vidéken kisebbségként, s próbálják megőrizni létüket, hagyományukat, nyelvüket, kultúrájukat. Ez bizony nem kis erőfeszítést követel tőlük, hiszen a többségi

társadalom tagjai mindent elkövetnek a templomban és az iskolában egyaránt, hogy az „ördög nyelvét”, a magyart ne használják a fiatalok.

A csángók megmaradását segíti a keresztcsülő-program, melyben már három környei család is részt vesz, de arra is van

lehetőség, hogy valaki a programon kívül segítsen egy-egy alkalommal. Ezért fordultunk a környeiekhez.

A tervünk, hogy karácsonyhoz közeledve küldjünk Környéről Magyarfalura egy, a község lakóinak ajándékaiból összeállított csomagot, Önöknek köszönhetően valóra válhat.

A szorgoskodást, kötést a Nő Klub tagjai az első szóra vállalták, s azóta többen csatlakoztak hozzájuk. Akitől távolabb állt a kézimunkázás, üzletben vásárolt ruhaneművel kopogtatott be hozzánk. Mindenkinél nagyon köszönjük, hiszen szép mennyiségű sállal, sapkával, kesztyűvel ajándékozhatjuk meg a környeiek nevében a csángó gyerekeket, akik a téli hidegben is gyakran hiányos viseletben járnak.

Láng Éva és Salamon Gyöngyi

Születésnaposok

„Csak folytasd minden dolgodat...
Megérik majd munkád gyümölcse,
Kertedből kipusztul a gaz...
Teremtő zápor hull a földre...
Jogod van fényre... És öröme...”

A környei önkormányzat nevében sok szeretettel és tisztelettel köszöntjük a falu azon szép korú lakóit, akik ezekben a napokban ünnepelték, ünneplik kerek születésnapjukat:

- 90 esztendő**
Masa Károlyné sz. Draschler Mária (november 29.)
- 85 esztendő**
Fikner Györgyné sz. Bugár Éva (november 22.)
- 80 esztendő**
Sáhó Ferencné sz. Szendrei Julianna (november 5.)
Oláh Jánosné sz. Csaba Katalin (november 23.)
- 75 esztendő**
Nagy Béláné sz. Dikó Mária (november 4.)
Sátor Albert (november 9.)
Bódi Lajosné sz. Ráffai Erzsébet (november 17.)
Szép Tibor (november 27.)

Sok szeretettel köszöntjük továbbá Wittman Istvánt, aki október 10-én ünnepelte 75. születésnapját, ám sajnos a Környei Hírhozó előző számában nem szerepelt az ünnepeltek között.

70 esztendő
Tóth Béla (november 15.)

Valamennyiüknek további jó egészséget és sok boldogságot kívánunk!

Megérkeztünk!

„Mint a fény az árnyat, záport a virág,
mint patak a medrét, madarat az ág,
mint sóhajos nyári éjjel a fák az eget
- mindenkinél jobban téged így szerettelek.”

Az előző Környei Hírhozó megjelenése óta egy kislány és két kisfiú érkezése ragyogta be környei családok életét.

Sok szeretettel köszöntjük a legkisebbeket:

- Brinzik József és Cser Alexandra kislányát Millát,
Zámbori Benjamin és Paragi Petra kislányát Dávidot,
Szabó László és Szűcs Andrea kislányát Buda Bencét,
Nagy Sándor és Gulyás Annamária kislányát Sintitát.**

A gyermekeknek és szüleiknek hosszú, boldog életet kívánunk!

A „Szülőföld program” részeként az önkormányzat a környei szülők gyermekei számára egyszeri 500 ezer forint elköltetését biztosítja, amennyiben azt igénylik a gyermek megszületésének tárgyévében. Igénylés esetén az a számlán kezelt pénzhez a támogatott 18 éves kora után juthat hozzá, s a 31. születésnapjáig veheti fel. Az összeg otthonteremtésre, önkormányzati ösztöndíj támogatásra, s értelmi fogyatékos gyermekek támogatására használható fel, de kizáró körülmény, ha már nem áll fenn a környeiség, ha a támogatott 21 éves koráig nem rendelkezik legalább középfokú, vagy az Országos Képzési Jegyzékben meghatározott szakmai végzettséggel, vagy ha nem a programban meghatározott célokra kívánja a részére elköltötött pénzt felhasználni. A támogatás nem jár automatikusan, azt igényelni kell a polgármesteri hivatalban!

A kisiskolások voltak a legaktívabbak

Eleinte úgy tűnt, hogy nem kedvez az időjárás a nyolcadik alkalommal meghirdetett programnak, de végül ideálisnak bizonyult. Sokan valószínű, hogy az esőtől tartva maradtak távol, akik viszont részt vettek az október 22-ei Tó-futáson Környén, idén is remek hangulatú versenynek lehettek részesei, szurkolói.

A rendezvény hagyományosan a Mozdítsd meg „KÖRNYE”zedet! tömegsport-sorozat állomása volt, másrészt pedig a szervezők évek óta így tisztelnek 1956 hősei előtt.

Hát, más is futatható volna – tárta szét mosolyogva a karját az eredményhirdetést követően a felnőtt női kategória egyedüli, így magabiztosan aranyérmet szerző indulója, s ez a megállapítás több korcsoportra is igaznak bizonyult. Középisikolások jelentkező egyetlen sem akadott, a legaktívabbak a kisiskolások voltak, ők 20 fős mezőnnyel rajtoltak el. Az ovisok is „bedobták magukat”, kilencen neveztek, s akár egyedül, akár futva, akár apu kezét fogva és kicsit sietősebben tipegve, de valamennyien teljesítették a távot.

A verseny egészét már hagyományosan jellemezte a kitarító buzdítás, szinte nem akadott egyetlen fiatal versenyző sem, akinek hosszabb-rövidebb időre ne lett volna vele együtt futó, buzdító kísérője, vagy célba érkezését ne fogadták volna hangos „szép volt!” felkiáltással.

Az ovisokra ezúttal is 500, a kisiskolásokra és családokra 1 200 méteres táv várt, a többi korosztályra pedig egy teljes tó kör, amely nagyjából 2,6 kilométer.

A legkisebb lányoknál Soós Dóra vehette át az eredményhirdetést követően Beke László polgármestertől az aranyérmet, az ezüstöt Fűrő Csenge, míg a bronzot Hamburger Gréta. A fiúknál Juhász Kristóf végzett az élen, második lett Csánki Balázs, harmadik Papp Balázs. 11 kisiskolás lány rajtolt el, közülük Szloska Rebeka volt a leggyorsabb, másodikként ért célba Papp Flóra, harmadikként Budai-Kurcz Eszter. A fiúknál az utolsó pár méterre hatalmas sprintet teljesített az addig második helyen futó Mosberger Martin, így Jeszenovics Róberttel holtversenyben szerezte meg az első helyet, a képzeletbeli dobogó harmadik fokára Tóth-Fazekas Balázs állhatott.

A felsős lányoknál nem volt túl népes a mezőny, a bronzérem nem is lett gazdára. A két induló közül a távot Labossa Luca teljesítette a gyorsabban, Daróczy Vivien ezüstérmet szerzett. A fiúknál már „nagyobb volt a tét”, hiszen négyen indultak. Az aranyérem Labossa Dóme nyakába került, második lett Tóth Szabolcs, harmadik Domán Ákos.

A felnőtt női kategória eredményhirdetésekor Dománné Pintér Petra tárta szét a karját mosolyogva, hiszen valóban nem rajta múlt, hogy az aranyérem akár már a rajtnál a zsebében lapulhatott volna. A férfiaknál Varga Tamás ért elsőként célba, őt követte másodikként Fóthi Zoltán, majd harmadikként Halász Arnold. A senior nők rangsora is két hölgy között dőlt el, az elsőséget Demeterné Szlezák Éva szerezte meg, a kategória második helyezettje Lendvainé Komlós Zsuzsanna lett. Az uraknál sem volt kérdés, hogy mindkét nevező dobogós helyezést ér el, az aranyérmet végül Domán Gyula, az ezüstöt Gallai Tamás vehette át.

A családok versenyét a Kupi formáció nyerte meg, második helyen végeztek a Gallai család tagjai, a harmadikon pedig a Domán család.

Van lelke a töknek?

Jó 15 kilónyi mézes sült tököt készítettek el az Idősek Klubja munkatársai, a pénteki program végére mégis alig maradt mutatásban pár darab. A Német Nemzetiségi Önkormányzat Környe és a Művelődési Ház által második alkalommal szervezett Tökölő és KÜRBLIS-SCHNITZE elnevezésű rendezvény idén is tök jó mókát kínált kicsinek és nagynak egyaránt.

Délután három órától folyamatosan érkeztek a gyerkőcök és szülők a Művelődési Házba, a felkészültebbek már előre megrajzolt tökkel, de azok sem maradtak ki a mulatságból, akiknek gondot okozott a tök beszerzése. Ők nagyjából hatvan, faragásra váró darab közül válogathattak, az egyik kislánynak szemet is szűrt egy méretes, amit anyukája ezzel a megjegyzéssel vett „kezelésbe”: kisebbet nem találtál? A kérdés létjogosultságát igazolta, hogy míg a nagyok órákon át elmélyülten alkottak, az egészen aprók egy idő után átadták a feladatot anyunak, apunak, a nagyszülőnek, ők pedig élvezet-

tel mókáztak a tökös óriás fajtákkal a nagyteremben, a teraszon, vagy a ház előtt a ragyogó napsütésben.

Az idei programon igazi zöldségcsodák is gyönyörködtették a szemet a Környe testvértelepüléséről, Tardoskedről érkező Oravek Gábor, az érsekújvári Hotel Akadémia harmadikos hallgatójának köszönhetően. A gyerekek, felnőttek a különböző kreációk mellett a faragóeszközök láttán is elámulnak, a legleleményesebbek pedig addig kérelték, míg Gábor saját munkáját félretéve segített egy-egy motívum, minta elkészítésében. De azért a végére természetesen az ő, az élő és az elmúló emberarcot ötvöző alkotása is elkészült, aminek csodájára jártak az „amatőr tökölők”.

Mindeközben a mérlegek is folyamatosan „dolgoztak”: húsz nevező összesen 353,7 kilónyi tököt cipelt, vonszolt, húzott magával, s a helyezéstől függetlenül valamennyien elhajszolhatták a Szökőkút Büfé által készített sütőtökös muffint. Elsőként Leirreich Nikolettta érkezett egy 49 kilós példánnyal, az őt követők pedig rendre csalódottan állapították meg, hogy még a természetesebbnek látszó sem nyomtak többet. Nikolettta szerint a

termény azért sikeredett ilyen tekintélyesre, mert a gondoskodás mellett folyamatosan simogatta, becézgette, beszélt hozzá, azaz lehet, hogy van lelke a töknek?

A „mezőny” egyre izgatottabban várta a Králl család érkezését, hiszen ők tavaly egy 55,5 kilóval gyűjtötték be az első helyezettnek járó tortát, idén azonban – a gazda elmondása szerint – elmaradt a megkülönböztető figyelem, csak „hagyta, hogy nőjön”, s ez „meg is bosszulta” magát.

A legsúlyosabb tökért tehát Leirreich Nikolettta vehette át a legnagyobb tökfórmájú tortát. 2,5 kilóval csúszott le a dobogóról Heim Mihálytöke, így egy „mérettel” kisebb desszertet nyert, s azért a Králl családnak is sikerült begyűjtenie egy még kisebb tortát a 34,6 kilós példányukkal. S hogy a legkisebbek se szegjék kedvüket, a legkönnyebb, 4,6 kilós tökért Szloska Rebeka vehetett át különdíjat.

Szellemes kézműveskedés

Ha október vége, akkor a környebányai gyerkőcök sem maradhatnak ki a halloween-i mulatságból, így 29-én a Községi Házban előkerültek a faragásra váró tökök és kisképek. Sőt, a hagyományos tökfaragás mellett igazán szellemes kézműveskedés is várt a gyerekekre.

Atatabányai Egyesített Szociális Intézmények Család és Gyermekjóléti Központjának munkatársai csalogatták halloween-i kézműveskedésre a környebányai Községi Házba a gyerekeket. A központ munkatársai a tökök, tökfaragó eszközök mellett a kislányoknak, kisfiúknak egy-egy tábla csokoládéval és egy igazán szellemes szellemkészítő technikával is készülték. A riogató és kísértetiesen légiés szellemhez nem kell más, mint hajszáritó, léggömb, fehér gézanyag és cérna, dekupázs ragasztó, fekete ragasztószalag, no meg kézügyesség és türelem... a végeredmény pedig igazán szellemes... A központ legközelebb adventi kézműveskedésre várja a környebányai gyerekeket december 3-án 10 és 12 óra között a Községi Házban.

Kiadja: Polgármesteri Hivatal 2851 Környe, Alkotmány út 2. A kiadásért felel: Beke László polgármester • 06 30 7681624

A szerkesztésért felel: Salamon Gyöngyi • 06 30 387 4690 • hirhozo@kornye.hu • www.kornye.hu

Nyomdai munkák: JÁ-KI PRESS Nyomdaipari Kft. 2851 Környe, Rákóczi F. u. 73. A sokszorosításért felel: Jávör Zsolt ügyvezető

Környei otthonokban a Betlehemi Láng

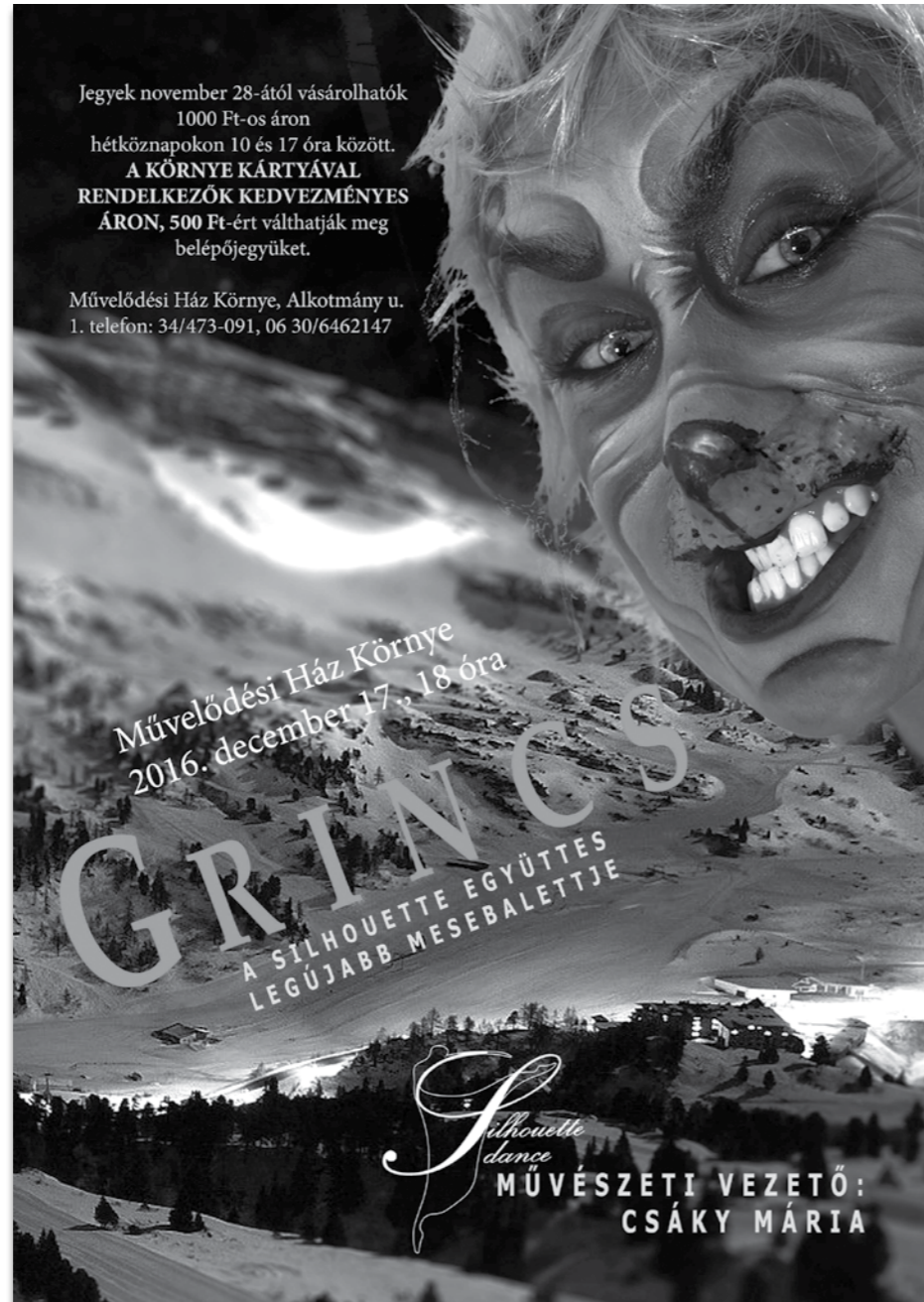
December 17-én (szombat), a Grincs című mesebalett után, várhatóan 19 órától a környeiek is átvehetik, hazavihetik otthonaikba a Betlehemi Szeretétlángot.

Jegyek november 28-ától vásárolhatók
1000 Ft-os áron
hétköznapokon 10 és 17 óra között.
**A KÖRNYE KÁRTYÁVAL
RENDELKEZŐK KEDVEZMÉNYES
ÁRON, 500 Ft-ért válthatják meg
belépőjegyüket.**

Művelődési Ház Környe, Alkotmány u.
1. telefon: 34/473-091, 06 30/6462147

A Szeretétlángot első alkalommal Környe nevében *Beke László* polgármester vette át tavaly a héregi átadási ünnepségen, majd *Nagy Péter* tiszteletessel és *Nagy Péterné* tiszteletes asszonnyal másnap adta tovább mindazoknak, akik szerették volna hazavinni, hogy fényével együtt a béke is beragyogja az otthonukat. A térségben idén is Héregben, a katolikus templomban gyullad meg először a Betlehemi Béke és Szeretét lángja, s 17-én, várhatóan 19 órától a falu ünnepi díszbe öltöztetett karácsonyfájánál községünk lakói is átvehetik.

KÖZSÉGÜNK ADVENTI PROGRAMJAI

ADVENT
– november 27.

Advent első vasárnapján, idén november 27-én, hagyományosan a katolikus templomban kezdjük a közös felkészülést a Szeretet ünnepére. Az ünnepi program 16 órakor kezdődik. Műsort ad a Kisfaludy Mihály Általános Iskola és Alapfokú Művészeti Iskola énekkara, a Német Nemzetiségi Dalkör, a Vackor Óvoda és Bölcsőde Kamarakórusa és a Magyar Népdalkör. A műsor után gyulladnak fel községünk ünnepi és a Betlehemi jászol fényei, majd a program zárásaként az óvoda előtti téren mindenkinek karácsonyi vásár, a kicsiket forró tea, a felnőtteket forralt bor várja.

Mindenkit szeretettel várnak Egyházközségeink, Környe Község Önkormányzata, a Három Királyok Alapítvány és a Környei Katolikus Karitás.

**Weihnachtsbäckerei
és Karácsonyfa díszítés**
– december 3.

A Német Nemzetiségi Önkormányzat Környe, a Vöröskereszt Környei Alapszervezete, valamint a Művelődési Ház és a Községi Könyvtár izgalmas, mézes karácsonyváro programra hívja a falu apróságait, fiataljait, anyukákat, apukákat, nagyszülőket.

December 3-ig tekinthetők meg a Művelődési Házban a „Süssünk, süssünk... mézeskalácsot” felhívásra elkészített alkotások, s eddig az időpontig lehet szavazni személyesen, illetve a facebookon a jelíges kompozíciókra. Az, hogy mely mézeskalácsok nyerték el leginkább a környeiek tetszését, és nyerik el a Simon

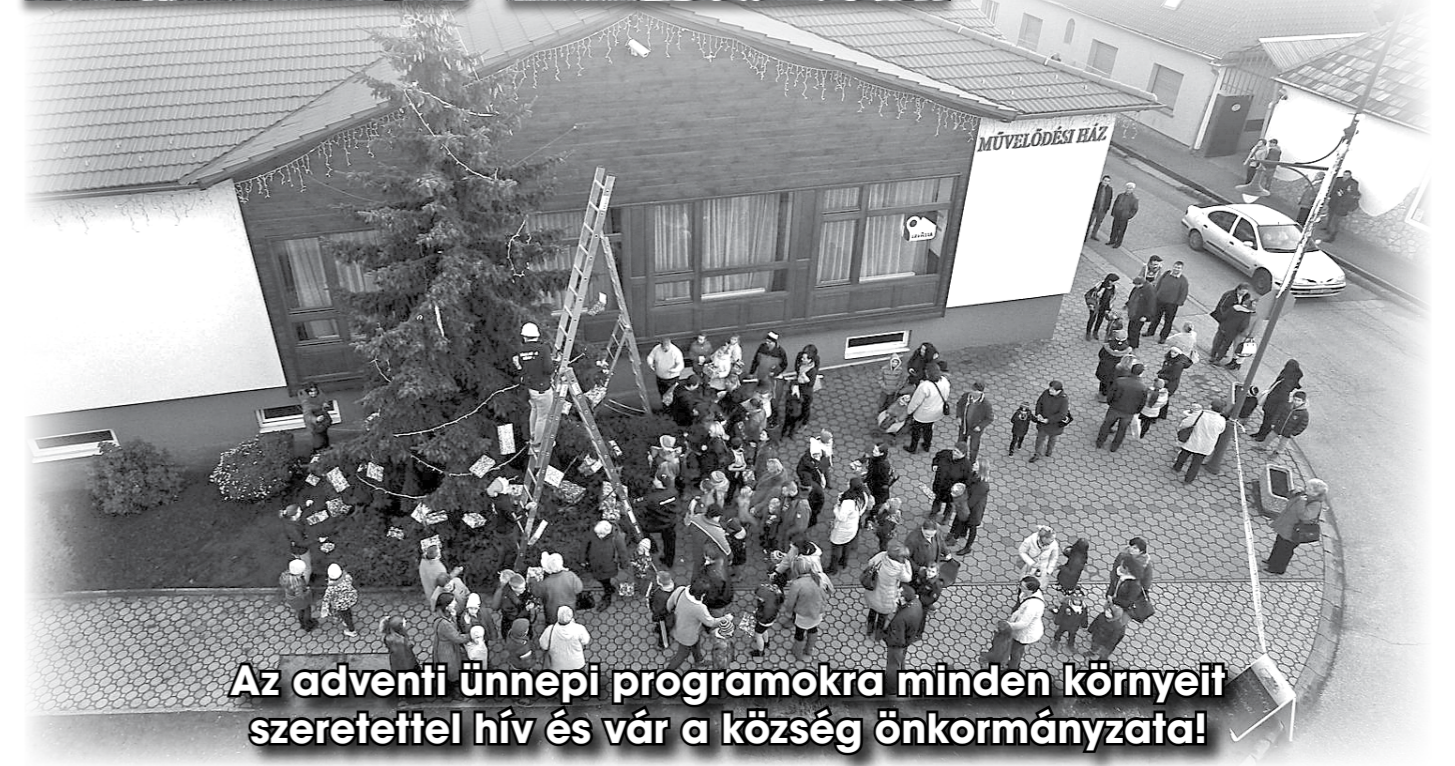
Méhészet ajándékait, december 3-án 15 órakor derül ki. Ezen a napon 14 órától mézeskalács díszítésre is várják a szervezők a gyerekeket, akik természetesen haza is vihetik a Weihnachtsbäckerei során felkészített mézes finomságokat. A hagyományokhoz híven a falu karácsonyfáját is Advent második hétvégéjén öltöztetjük ünnepi díszbe. A „Süssünk, süssünk... mézeskalácsot” eredményhirdetése után a gyerekekkel, felnőttekkel közösen varázsoljuk karácsonyfává a Művelődési Ház előtt felállított fenyőt.

KARÁCSONYI SZÖSZMÖTÖLŐ
– december 10.

A Környei Vackor Óvoda és Bölcsőde karácsonyi szöszmötölőre (ajándékok, dekorációk készítése) várja a gyermekeket, szülőket, nagyszülőket december 10-én, szombat délután 2 és 5 óra között a Művelődési Házban. A részvétel díjmentes!

IDŐSEK KARÁCSONYA
– december 21.

Községünk szép hagyománya az Idősek Karácsonya program, melyre a 70 év feletti szép korúak mellett a falu valamennyi lakóját sok szeretettel várjuk. Idén december 21-én délután 2 órakor kezdődik az ünnepség a Művelődési Házban. Műsort adnak a Kisfaludy Mihály Általános Iskola diákjai, a Német Nemzetiségi Gyermekcsoport, a Német Nemzetiségi Dalkör és a Vackor Óvoda és Bölcsőde Kamarakórusa.

Az adventi ünnepi programokra minden környeit szeretettel hív és vár a község önkormányzata!

Programok

„Les-hegyi esték”

„Barátok a csillagos ég alatt” címmel tart előadást Bartha Lajos csillagászatörténész december 2-án (péntek) 17 órától a Művelődési Házban. Tiszta idő esetén az égbolt csodái is megtekinthetők lesznek távcsövön keresztül. Minden érdeklődőt szeretettel vár a szervező Feszty Árpád Polgári Kör!

Mozdítsd meg „KÖRNYE”zeted!

Gyalogtúra

A Mozdítsd meg „KÖRNYE”zeted! szervezői december 3-án, szombaton gyalogtúrára várják Környe lakóit. Úti cél a vértessomlói kilátó. Gyülekező az általános iskola parkolójában, indulás 9 órakor. **A programmal kapcsolatban bővebb információ előzetesen Gubicza Istvántól kérhető a 30-9853839-es telefonszámon.**

Adventi lelkigyakorlat

Az idei adventi lelkigyakorlatot Havassy Bálint László atya, a tatai Szent Kereszt templom plébánosa tartja december 13-án (kedden) és 14-én (szerdán) 18 órától a környei katolikus templomban. (17.30-tól gyónási lehetőséget biztosítva.) Ezen alkalmak jó lehetőséget kínálnak arra, hogy szívünket, lelkünket is felkészítsük karácsonyra! Tartsuk fontosnak bensőnk megtisztulását is! A katolikus egyházközség sok szeretettel vár minden kedves érdeklődőt e szentmisékre!

Karácsony Kupa december 17-én

Idén december 17-én 8 órától rendezi meg a környei önkormányzat képviselő-testületének Kulturális, Oktatási, Sport és Nemzetiségi Bizottsága az általános iskola tornatermében a Karácsony Kupát, amely már több mint három évtizede várja a labdarúgócsapatokat és szurkolókat. Az első három helyezett serleg elismerésben részesül, valamint a szervezők a Gólkirályt és a Legjobb Kapust is díjazzzák.

A nevezési díj csapatonként 12 000 forint, az összeg együttesenként egy láda sör és a már hagyományos zsíros kenyeret is tartalmazza, a szervezők az első 8 együttes nevezését fogadják el! **Érdeklődni és nevezni** Török Mihály képviselőnél lehet a Csavar-Csapágy Üzletben, az Alkotmány út 80. sz. alatt. Telefonszám: 06 30 201 3891.

SZILVESZTERI BATYUS BÁL

Idén is várja a környeieket és környékbelieket a már hagyományos SZILVESZTERI BATYUS BÁL az általános iskolában. A talpalávalóról és vidám hangulatról a Schwab N Roll gondoskodik. Belépődíj: 2500 Ft. A jótékonyági rendezvény bevételével a szervezők az iskolát és óvodát támogatják. **Érdeklődni és helyet foglalni** Török Mihály képviselőnél lehet a Csavar-Csapágy Üzletben, az Alkotmány út 80. sz. alatt. Telefonszám: 06 30 201 3891.

Közérdekű információk

Élelmiszergyűjtés – krumpliebed

A Környi Katolikus Karitás idén is szervez karácsony előtt tartós élelmiszergyűjtést a rá-szorulóknak részére. Az adományokat a szervezet december 6-án és 7-én, kedden és szerdán délután 2 és 5 óra között gyűjti a Gyermekorvosi Rendelő Védőnői Szolgálatánál. Advent harmadik vasárnapján, december 11-én, a szentmise után, 12 és 14 óra között a már hagyományos „krumpliebedre” várja szeretettel a Karitás a Közösségi és Tájházban azokat a jóakarátú és nem csak hívő embereket, akik aznap ebédjük árát felajánlják hátrányos helyzetű testvéreiknek. Az adományokat még Szent Karácsony előtt eljuttatják a rá-szorulókhhoz, számukra is megszépítve ezzel az ünnepet.

Ünnepi ügylet a hivatalban

A környei Polgármesteri Hivatal december 22-étől 2017. január 2-áig ünnepi ügyletet tart. Ez idő alatt az állampolgárok hétköznapi ügyeiket 8 és 12 óra intézhetik. Sürgős esetben a 06 20 3918041-es ügyeleti telefonszám hívható.

Képviselői fogadóóra

Vadász Éva az idei esztendő utolsó képviselői fogadóóráját december 5-én, hétfőn tartja 17 és 18 óra között a Polgármesteri Hivatal képviselői szobájában. A képviselőhöz mindazok fordulhatnak, akik segítséget, vagy tájékoztatást szeretnének kérni valamilyen problémájuk megoldásához.

Szabadság miatt szünetel a rendelés

Dr. Árendás József december 19-étől 23-áig szabadságát tölti, ez idő alatt elmarad a rendelés a Rákóczi úti Szent Rókus rendelőben. A helyettesítésről saját rendelési idejében Dr. Bublovics Péter gondoskodik az I. számú Háziorvosi Rendelőben (Beloianisz út).

Gyermekorvosi rendelés – változás

A gyermekorvosi rendelőben továbbképzés miatt december elsején 12.00 és 13.30, másodikon 10.30 és 12.30 között lesz rendelés. Ez idő alatt Dr. Bognár Ágnes várja a kisbetegeket.

Házhoz menő szelektív hulladékgyűjtés és LOMTALANÍTÁS

Környe hulladékgazdálkodási közszolgáltatója, a Vertikál Zrt. az ingatlanoktól **havi egy alkalommal, egy adott gyűjtési napon** szállítja el az átlátszó zsákokban kihelyezett műanyag, fém és papír hulladékokat. A **házhöz menő szelektív hulladékgyűjtésnek** nincs mennyiségi korlátja, a szelektív hulladékgyűjtési napon a meghatározott rendszerezési feltételekkel megkötés nélküli mennyiségben helyezhető ki a szelektív hulladék, bármilyen átlátszó zsákban.

A szolgáltatótól kapott információk alapján az év további részében az alábbi időpontokban lesz házhöz menő szelektív gyűjtés:

**KÖRNYEBÁNYÁN, TAGYOSPUSZTÁN,
SZENTGYÖRGYPUSZTÁN ÉS
IRTÁSPUSZTÁN december 15.,
KÖRNYÉN november 25., december 23.**

Házhoz menő LOMTALANÍTÁS!

Környe hulladékgazdálkodási közszolgáltatója, a Vertikál Zrt. bevezette a házhöz menő lomtalanítást. Az új rendszerben a társaság szolgáltatási területén, így Környén is megszűnt az egy, tavaszi, vagy őszi alkalomra meghirdetett, a teljes településre vonatkozó lomtalanítás, viszont évi egy alkalommal, **az ingatlan tulajdonossal előre egyeztetett időpontban díjtalanul elszállítják a háztartásban keletkezett lomot.**

A szolgáltató tájékoztatása alapján a lomtalanítási kéréseket legalább 1 héttel korábban kell jelezni, hogy összesíthessék az azonos településrészekről érkező igényeket, s azokat egy napon teljesíthessék. A házhöz menő lomtalanítást csak az kérheti, akinek nincs díjhátraléka, s az időpont egyeztetéshez elő kell készíteni a felhasználó azonosítószámát.

A nagydarabos lom (pl. bútor) kivételével a kisebb méretű anyagokat kizárólag beszákolva, kötegelve szállítják el. Nem tartozik a lomtalanítás körébe, tehát a szolgáltató NEM SZÁLLÍTJA el az alábbiakat: • gally, salak, trágya, szalma, egyéb növényi és állati hulladék, építési, bontási hulladék, egyéb mezőgazdasági, ipari hulladék; • elektromos, elektronikai készülékek (pl. TV-készülék, hűtőgép); • veszélyes hulladékok, gumibroncs; • heti szemétszállítás körébe tartozó háztartási, valamint gazdálkodóivállalkozói tevékenységből származó háztartási hulladékhöz hasonló hulladék.

További felvilágosítás kérhető, valamint időpont egyeztetéssel az Oroszlányi Ügyfélszolgálat 34/361-411-es telefonszámán, illetve az okg-info@oroszlany.hu e-mail címen.